

Τον αγαπημένο μας
ΒΙΚΤΩΡΑ Β. ΧΑΡΑΤΖΙΔΗ
γεωπόνο

πού πέθανε προχθές, και κηδεύτηκε
χθες 10.11.77 στη Θεσ/νίκη.

Ή γυναίκα του, τὰ ἀδελφία του,
τὰ ἀνήψια του, οι συγγενείς του.

Γεννημένος στις ψηλές χιονισμένες
βουνοκορφές του Καυκάσου, έφτασε,
παιδί ἀκόμη, στη Μακεδονία, όπου
εγκαταστάθηκε με τούς γονείς του και
τ' ἀδελφία του. Ποτέ του δέν ἀρνή-
θηκε τή ζωή γι' αυτό και δέν θυγχε
ποτέ απ' τὸ χαράκωμα της υπεράσπι-
σης της απ' τους θασανιστές της, ἀ-
κόμη απ' τὰ χρόνια τῆς μαθητικῆς
του νιότης, ὡς τὴν ὥρα πού κάρφω-
ναν τὴν νεκρική του κάσα. Τὸ εἶναι
του ἦταν ταιριασμένο ζευγάρι τῆς θυ-
σίας και τῆς ἀπαντοχῆς, των καημῶν
τῆς Ρωμιοσύνης και των αγώνων της,
Γι' αὐτὸ διώχτηκε πολλές φορές και
τελικά καταδικάστηκε ἀπὸ στρατοδι-
κεῖο καταδικῶν, τὸ 1946 στὸ Κιλκίς
κι ἔδγαλε περίπου 15 χρόνια φυλακῆς
σὲ πάνω ἀπὸ 8 διαφορετικές φυλακές,
με πάνω ἀπὸ 20 μεταγωγές...

Γνώρισε ὅλη τὴ σκληρότητα τῆς αρ-
χουσας τάξης και των ἀργάνων της,
ἀλλὰ πάντα γελαστός και αἰσιόδοξος.
Δέν γόγγυσε ποτέ ἀρνητικά παρὰ τὴ
δεκάδα και πλέον των συγγενῶν του,
πού ἔδωσαν τὴ ζωή τους στὸν ἀγῶνα,
γιὰ μιὰ προκοπὴ τῆς πατρίδας.

Βικτωρα, ὅλοι εμεῖς, οἱ συγγενεῖς
και φίλοι και σύντροφοι τῶν ἀγώνων
σου, σκύβουμε τώρα μπρος στὸ κιβού-
ρι σου, γι' ἀνασσασμὸ κι ἀμπάριζα και
σὲ φιλοῦμε, ἀδελφι μας. Πήγαινε ἡσυ-
χος ὅτι τὰ καλὰ ἔπραξες, νὰ θρεῖς
τούς συντρόφους σου πού πῆραν ἀπ'
τὸ κελί σου γιὰ ἐκτέλεση, γιατί πο-
λὺ ἀγάπησαν κι ἐκεῖνοι τὴν Ἑλλάδα
κι ἐμίσησαν τὸν ξένο και πὲς τους
πὼς ὁ λαὸς δέχτηκε τὸ σπόρο πού ἔ-
σπειραν, πού τρανεύει και θὰ καρ-
πίσει...

ΓΙΑΝ. ΧΑΡ.

■ Τὰ ἀδελφία τοῦ Βικτωρα Χαρα-
τζιδη, Γιάννης και Τώνια Χαρατσιδη,
ἀντὶ γιὰ στεφάνι, στὴ μνήμη του και
γιὰ τὴν ἐκλογικὴ μάχη τοῦ Κόμματός
του, τοῦ ΚΚΕ, προσφέρουν 5.000 δογ...